

Formandens beretning, generalforsamling K72, onsdag 30. marts 2022.

Velkommen. Så lykkes det endelig igen! Det er nu 2 år siden vi sidst kunne mødes til generalforsamling hos K72, og I kender jo alle baggrunden herfor. Det er dejligt at se at I også i år møder så talstærkt op, og lad os tage det som et tegn på at den værste frygt for corona og hvad den har medført er lagt bag os.

Som følge af nedlukningen af Danmark har den nuværende bestyrelse varetaget bestyrelsesarbejdet i 2 år, og jeg vil her benytte lejligheden til at sige en kæmpestor tak til mine bestyrelseskolleger for udvist vilje og ikke mindst energi i bestræbelserne på at K72 fortsat har kunnet eksistere.

Aktiviteter har vi jo desværre ikke kunnet afvikle. Faktisk havde vi planlagt udstillinger både i påsken 2020 og 2021 og også i efteråret 2020. Men al planlægningen måtte vi desværre konstatere var skønne spildte kræfter. Fjerde forsøg blev så lykkelig gang, da vi i efteråret sidste år endelig kunne præsentere en udstilling. Og faktisk med stort set de samme udstillere, som vi ved hver af de aflyste udstillinger havde fået tilsagn fra. Vi er meget taknemmelige for at disse kunstnere var lige så vedholdende som vi selv har været!

Og som sagt lykkedes det at præsentere en udstilling i efteråret, og med samme overskrift som ved alle de aflyste udstillinger, "Girlpower"

Vi havde 6 kunstnere, alle af kvindeskøn, så derfor lå det lige til højre ben at give udstillingen denne overskrift. Vi havde været rundt både i nærområdet og også lidt længere væk for at sammensætte en udstilling med et spændende og varieret indhold.

Yrsa Dunvad er fra Risskov, hvor hun har sit eget atelier, "Underground".

Hun er inspireret af naturen, og betaget af naturens kraft og styrke. Hun er også betaget af engle og tror der bor en lille engel i alle vore hjerter. Hvis vi tør vise den frem, kan vi give hinanden den kærlighed og omsorg, som er så vigtig for vores livskvalitet.

Karen T - T som i Thomsen - er fra København, men født i Hygum.

Karen T vil få livet til at gro og er optaget af renæssancens store malere, der ofte portrætterede almindelige jævne mennesker ind i de store kristne begivenheder. Nærkontakt mellem det jordnære og det hellige. Det var dengang ikke særligt populært, og er det måske fortsat ikke.

Margit og Marianne Engholm er mor og datter, og det er første gang i K72's historie at vi havde mor og datter blandt udstillerne.

Margit står bag Galleri Engholm i Middelfart, og beskriver sig selv på denne måde:

-At male er en dejlig leg med farver. Mit billedsprog spænder fra det abstrakte til den nonfigurative natur, og jeg elsker at eksperimentere med former og farver og hvor min fantasi er den primære kilde til inspiration.

Marianne er "deltidskunstner" med fuldtidsjob ved siden af. Om sin kunst siger hun:

-At forme og skabe er livsbekræftende. Jeg arbejder fortrinsvis med keramik, stentøj og beton. Jeg

elsker at eksperimentere med former og farver. Når man arbejder med keramik arbejder man også med de 4 elementer: jord, vand, ild, luft.

Anette Honoré har sit eget værksted i Fredericia, og det var første gang hun udstillede ved en offentlig kunstudstilling. Hun laver håndlavet keramik af forskellige typer ler, fra det hvide porcelænsler til det stilsikre lysegrå stentøjsler og over i det rustikke mørke ler med lava. Det bliver til pottedamer, fugle, smykkeskåle, saltkar, engle, lysestager og meget andet – hendes mål er at skabe keramik, der både er pænt, brugbart og giver et smil på læben. Og det faldt bestemt i publikums smag!

Alice Smidt Møller er guldsmed og står bag Guldsmed Alice i Vejle. Hun er uddannet guldsmed fra kunstneren og guldsmeden Andreas Exner i Ringkøbing, og er netop sprunget ud som fuldtids selvstændig og bruger nu al sin tid på at være guldsmed. Hun er udforskende og eksperimenterer med de forskellige teknikker og udtryksmuligheder, som smykkefremstillingen rummer. Et speciale for hende er at redesigne gamle smykker og gøre dem til sine kunders personlige drømmesmykker. Desuden producerer hun rigtig mange vielsesringe.

Ved lodtrækningen om kunst senere er der værker med fra alle de 6 damer.

Med en verden, der efterhånden nærmer sig noget, vi kan kalde "normalt", desværre lige nu kun i forhold til corona, har bestyrelsen i flere måneder arbejdet på den udstilling, som i påsken skal markere at K72 har eksisteret i 50 år. I sig selv en imponerende bedrift som vi bestemt synes skal fejres med maner. Og I har jo allerede set programmet for jubilæumsudstillingen og vi er overbeviste om at der venter en stor kunstoplevelse. Den røde tråd, der binder de udstillende kunstnere sammen, er at de stort set alle har deltaget i en udstilling hos os i tiden siden vort 40 års jubilæum for 10 år siden.

For ekstra at markere begivenheden er vi rigtig glade for at vi ved ferniseringen Skærtorsdag kl. 14 har formået formanden for Vejle Kommunes kultur- & idrætsudvalg, Dan Arnløv Jørgensen, til at deltage og formelt åbne udstillingen.

Efter ham kommer et markant indslag fra kunstnersiden, når Jens Galschiøt taler. Galschiøt behøver næppe mere præsentation. Senest var Galschiøt i alverdens medier i efteråret, da Kina valgte at fjerne hans skamstøtte fra universitetet i Hongkong. Skamstøtten er det eneste monument i Kina, som er til minde om de tusinde døde under massakren på den Himmelske Freds Plads. Kina prøver at slette det fra deres historie, og har derfor besluttet at fjerne skamstøtten, som er en torn i øjet på den kinesiske regering. Men Galschiøt er ikke sådan at slå ud, så nu står der en kopi af støtten på en plads i Budapest.

I har så også kunnet konstatere, at Jubilæumsudstillingen afvikles i en hal i tilknytning til Børkop Højskole. Vi har de seneste mange år kunnet afvikle vores udstillinger i de dejlige, lyse lokaler i Sognehuset i tilknytning til Gauerslund Kirke, og vel at mærke uden at skulle betale leje, takket være velvilje fra menighedsrådet. Men menighedsrådet er blevet pålagt at finde besparelser eller flere indtægter i deres budget, så derfor er det slut med at kunne benytte Sognehuset uden at skulle betale for det.

Det er vi naturligvis ærgerlige over og synes – sagt i al fredsommelighed – at kunstudstillinger som vores passer fint ind i Sognehusets "formålsparagraf". Men sådan bliver det næppe fremover, al den stund at vores økonomi slet ikke vil være i stand til at betale den leje, der skal gælde for benyttelse af Sognehuset.

Vi var derfor nødsagede til at finde et alternativ, og vi synes at vi har fundet et rigtig godt alternativ på Børkop Højskole. Højskolen har været særdeles positive overfor os, og selv om højskolen også skal have betaling for leje af hallen, er det i en helt anden størrelsesorden end for sognehuset. I samme forbindelse har vi søgt og også fået støtte fra Kulturpuljen i Vejle Kommune til dækning af udgiften til leje af hallen. Det er vi naturligvis rigtig glade for og vi glæder os til at vise udstillingen i nye rammer.

Selv om vi lige nu således synes at den kommende tid ser lys ud for K72, så kommer vi jo ikke uden om at de mørke skyer trækker lidt sammen over foreningen. Det skrev jeg til jer om ved juletid, hvor det lød således:

Jeg selv har nu haft æren af at være formand i snart 14 år og overvejer også min fremtid i denne funktion. Det skyldes ikke manglende interesse for opgaven, men – og her kommer så det store MEN: hvis ikke nogle af vores medlemmer melder sig som villige til at indtræde i bestyrelsen, når vi kommer til generalforsamlingen næste forår, kan jubilæumsudstillingen meget vel ende med også at være den sidste udstilling, som K72 kommer til at gennemføre. Uden aktive medlemmer, der vil tage en tørn i bestyrelses-sammenhæng og i forbindelse med opsætning og nedtagning af udstillingerne, er der ingen forening. En sådan udgang vil være umådelig trist, men en hvilken som helst forening står og falder med at nogle medlemmer er klar til at påtage en opgave som bestyrelsesmedlem i en kortere eller længere periode.

Så vi håber at I alle seriøst vil overveje og beslutte jer for at sige ja til at kandidere til en plads i bestyrelsen. Bestyrelsesarbejdet indebærer primært planlægning og afholdelse af de to årlige udstillinger – og friske øjne kan måske også have gode forslag til andre aktiviteter J. Bestyrelsen mødes ca. 5 gange om året til effektive, men bestemt også meget hyggelige bestyrelsesmøder hos hinanden. Arbejdsbyrden giver således kun sved på panden i forbindelse med de årlige udstillinger! Man er naturligvis ikke bundet til at tage en post i mange år, selv om erfaringen viser at det er nemt at blive hængende i det gode bestyrelsesmiljø.

Vi vil nødigt male en vis herre på væggen, men situationen kan altså blive alvorlig. Vi vil ikke fra bestyrelsens side "prikke" nogen på skulderen og forhøre, om de kunne have interesse i en bestyrelsespost. Det må være op til hver enkelt af jer at overveje dette – og endnu engang: hvis ingen melder sig inden generalforsamlingen til marts ser det sort ud for en fremtid for K72

Det var ordene dengang. Heldigvis har vi fået 2 konkrete tilsagn om at ville indtræde i bestyrelsen, og både jeg selv og Hanne Rasmussen har revurderet situationen og er parate til at fortsætte i bestyrelsen. Så lige nu er de mørke skyer for en tid drevet væk.

Afslutningsvis den sædvanlige opfordring, men nu med ekstra alvor: vi SKAL bruge lidt hjælpende hænder, når arbejdet med at hente og opstille vores udstillingsvægge finder sted. Denne gang er det i løbet af onsdag eftermiddag den 13. april. Så kære medlemmer – kom frit frem, og tro mig,

arbejdsindsatsen er bestemt til at overse og drejer sig blot om et par timers hjælp. Måske det faktum at der også vil være lidt forplejning undervejs til det arbejdende folk, kan lokke nogle af jer op af stolen.